RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 5 juni 2018 met nummer RvVb/A/1718/0969 in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0652/A

Verzoekende partijen 1. de bvba **DE NIEUWE VOORHAVEN**

2. de vzw **DE VOORHAVEN**

vertegenwoordigd door advocaten Isabelle LARMUSEAU en Sofie RODTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8020 Oostkamp,

Hertsbergsestraat 4

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door mevrouw Leen LIPPEVELDE

Tussenkomende partij de stad **GENT**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester

en schepenen

vertegenwoordigd door advocaat Thomas EYSKENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan

33

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 10 mei 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 maart 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad GENT van 1 december 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de infrastructuurwerken t.b.v. de omgevingsaanleg van een deel van de Voorhavenkaai (site Nieuwe Voorhaven) en alle bijhorigheden op de percelen gelegen te Gent, Voorhavenlaan, Openbaar domein omgeving kaai 26, met als kadastrale omschrijving 1ste afdeling, sectie A, nrs. 3417/w en 3417/l.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 15 september 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 24 oktober 2017 toe in de debatten.

1

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 april 2018.

Advocaat Sofie RODTS voert het woord voor de verzoekende partijen. Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Thomas EYSKENS voert het woord voor de tussenkomende partij

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 8 september 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de infrastructuurwerken t.b.v. de omgevingsaanleg van een deel van de Voorhavenkaai (site Nieuw Voorhaven) en alle bijhorigheden zoals opgenomen onder punt 1 van de beschrijvende nota" op de percelen gelegen te 9000 Gent, Voorhavenlaan, openbaar domein kaai 26.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', vastgesteld met koninklijk besluit van 14 september 1977 in gebied voor stedelijke ontwikkeling.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het op 17 augustus 2001 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 23B 'Meulestede' in een zone voor openbaar domein met recreatieve herinrichting. Het perceel ligt eveneens binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent', dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2012.

De percelen liggen in het beschermde stadsgezicht 'Tolhuis en Voorhaven' goedgekeurd bij ministerieel besluit van 20 november 1996.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Onroerend Erfgoed adviseert op 28 oktober 2016 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 1 december 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

"...

5. Toetsing aan wettelijke en reglementaire voorschriften

5.1 Bestemming

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijke RUP 'Afbakening Grootstedelijk Gebied Gent'.

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone'.

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het BPA Meulestede.

5.2 Algemeen bouwreglement

De aanvraag werd getoetst aan de bepalingen van het algemeen bouwreglement. Het ontwerp is in overeenstemming met dit algemeen bouwreglement.

..

8. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is ruimtelijk en stedenbouwkundig te verantwoorden.

De aanvraag heeft louter betrekking op een heraanleg van de Voorhavenkaai en dit binnen een 7,00 m brede werkzone.

De Stad Gent wenst de Voorhavenkaai uit te rusten met een comfortabele fiets- en wandelverbinding. In een streven om het nodige wandel- en fietscomfort te combineren met een behoud van de erfgoedwaarden is het gebruik van vlakke kasseien een aanvaardbare oplossing. Er wordt met betrekking tot de materiaalkeuze expliciet verwezen naar het advies van Onroerend Erfgoed.

De aanvraag heeft louter betrekking op een heraanleg van een deel van een verharde kade. De ruimtelijke en visuele impact is eerder beperkt en wordt aanvaardbaar geacht.

De aanvraag is bijgevolg in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en voor vergunning vatbaar.

. . .

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- 1. Het advies van Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen moeten strikt nageleefd worden (advies van 28 oktober 2016, met kenmerk 4.002/44021/357.16).
- 2. De voorwaarden opgenomen in het advies van Fluxys NV moeten strikt nageleefd worden (zie advies van 8 november 2016, met kenmerk TPW-OL-2016760382)."

,,,

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 23 december 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 3 februari 2017 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 14 februari 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 23 maart 2017 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

"..

2.4 De juridische aspecten

De aanvraag is niet strijdig met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg (BPA) 'Meulestede nr. 23B'.

De aanvraag is niet strijdig met de voorschriften van het Algemeen Bouwreglement van de stad Gent, goedgekeurd op 16 september 2004, en wijzigingen.

Appellanten beweren in hun beroepschrift dat de aanvraag de bijzondere procedure had moeten volgen i.p.v. de reguliere procedure en dus m.a.w. bij de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar had moeten worden ingediend i.p.v. bij het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 3/1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 (en latere wijzigingen) tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, luidt als volgt:

. . .

Appellanten stellen dat de aanvraag meer behelst dan alleen de aanleg van een fiets- en wandelpad (vallend onder punt 2 hierboven).

Dit is correct, maar de overige werken (aanleg rioleringsinfrastructuur, heraanleggen of plaatselijk herstellen kasseien naast sporenbundel, ...) vallen wel onder het punt 3 van artikel 3/1, met name "het wijzigen en verbreden van gemeentelijke verkeerswegen die over maximaal twee rijstroken beschikken en hun aanhorigheden".

De aanvraag werd dus wel degelijk aan de correcte procedure onderworpen.

2.5 De goede ruimtelijke ordening

. . .

De aanvraag strekt ertoe infrastructuurwerken uit te voeren ten behoeve van de herinrichting van de site Nieuwe Voorhaven, omgeving kade Kanaal Gent-Terneuzen, en alle bijhorende werkzaamheden.

Het gebied van de Voorhaven is een oud havengebied. De Stad Gent wil het volledige gebied opnieuw ontwikkelen door een kwaliteitsvolle inrichting van het openbaar domein. De volledige site van de Voorhaven behelst een strook langsheen de kade Kanaal Gent-Terneuzen over een lengte van ca. 1 km.

De herinrichting van de volledige site zal gefaseerd verlopen.

De projectzone bevindt zich ter hoogte van een deel van de Voorhavenkaai, noordwaarts vanaf de Kopenhagenstraat tot aan het parkje ten zuiden van loods 26. De projectzone beslaat een lengte van ca. 650 m (tot buurtpark naast Ketels werkhuizen).

Het deel van de Voorhavenkaai ter hoogte van loods 22 was reeds opgenomen bij de stedenbouwkundige aanvraag voor de omgevingsaanleg rond loodsen 22 en deels 23. Gezien de lopende juridische procedure wordt deze zone hier opnieuw opgenomen.

De wegeniswerken situeren zich binnen de op het bestemmingsplan van het BPA aangeduide 'zone voor openbaar domein met recreatieve herinrichting' (zone 18).

Het dossier bevat – zoals opgelegd in de voorschriften van het BPA – een algemeen inrichtingsplan.

Voor de site Voorhaven is een visienota openbaar domein Voorhaven dd. 28/05/2014 opgemaakt die gevoegd is als bijlage 1 bij de beschrijvende nota van de aanvraag. Op basis van deze visienota is vervolgens een inrichtingsplan dd. 02/06/2014 uitgewerkt (zie plannr. 07/07) met bijhorende toelichtingsnota. Voornoemde documenten zijn opgemaakt in overleg met alle betrokken stadsdiensten, TMVW, Onroerend Erfgoed Vlaanderen en Waterwegen en Zeekanaal NV.

Huidige aanvraag kadert volledig binnen de voornoemde documenten.

Binnen de projectzone wordt een 'snelle' fietsverbinding voorzien ter hoogte van een deel van de Voorhavenkaai. Over de volledige lengte worden langse sporen bundels heraangelegd, de wissel ten zuiden van loods 26 en de bocht richting Kopenhagenstraat worden geschrapt ten voordele van een comfortabele en veilige fietsverbinding.

De fietsverbinding zal noordwaarts op het einde van de projectzone aansluiten op een dwarse verbinding richting Voorhavenlaan (t.h.v. het buurtparkje kaai 26, deze verbinding maakt deel uit van een andere stedenbouwkundige aanvraag). De heraanleg van de Voorhavenkaai ter hoogte van loods 26 maakt deel uit van een volgende fase. Bovenvermelde fietsverbinding zal ook dienst doen als wandelzone.

Om het fietscomfort te verhogen wordt gewerkt met nieuwe, platte kasseien i.p.v. met recuperatie-kasseien. Dit gegeven is niet van die aard dat het de erfgoedwaarde en het karakter van het beschermd stadsgezicht zou schaden.

Dit blijkt ook uit het feit dat het agentschap Onroerend Erfgoed op 28 oktober 2016 een gunstig advies verleende (zie rubriek 1.3). De inhoud van dit door specialisten terzake geformuleerde omstandige advies kan bijgetreden worden.

Appellanten klagen vooral het 'saucissoneren' aan van het geheel der aanleg van het openbaar domein.

Er is geen enkele regelgeving die verbiedt dat de aanleg van het openbaar domein in verschillende vergunningsaanvragen geschiedt.

Volgens de Raad van State kunnen 'gesaucissoneerde' vergunningsaanvragen enkel gesanctioneerd worden wanneer het niet aangevraagde van die aard en zo essentieel is dat het afleveren van een vergunning die het niet aangevraagde niet omvat, eigenlijk neerkomt op het afleveren van een onwerkzame vergunning (RvS, 1 februari 2007, nr. 167.375. Van Den Houte).

Een dergelijke hypothese is hier niet aan de orde. Er valt niet in te zien waarom de bouwheer (de Stad Gent) een niet-uitvoerbare vergunning zou aanvragen, appellanten maken niet aannemelijk waarom hierover anders zou moeten worden geoordeeld.

De Stad Gent beschikt niet enkel over een visienota (Visienota 2014) op de site, maar ook en vooral bevat onderhavige vergunningsaanvraag een inrichtingsplan (plan 07/07) dat duidelijk maakt hoe de hier aan te leggen openbare wegenis op samenhangende wijze zal aansluiten op de volgende uit te voeren deelprojecten, en dit zowel in noordelijke als zuidelijke richting.

Het is mogelijk dat, indien appellanten de bouwheer zouden zijn, zij een ander ontwerp zouden opstellen, maar daarmee is niet de onwettigheid van de hier bestreden beslissing aangetoond. De kritiek van appellanten betreft een zuivere opportuniteitskritiek op de beleidskeuze van de Stad Gent, zonder de kennelijke onredelijkheid van het door de Stad Gent vooropgestelde bouwplan aan te tonen.

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat de aanvraag niet strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

2.6 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep van de derden-beroepinstellers niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend volgens ingediende plannen, mits te voldoen aan volgende bijzondere voorwaarden:

- 1. Het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed (Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen) moet strikt nageleefd worden (advies van 28 oktober 2016, met kenmerk 4.002/44021/357.16).
- 2. De voorwaarden opgenomen in het advies van Fluxys NV moeten strikt nageleefd worden (zie advies van 8 november 2016, met kenmerk TPW-OL-2016760382).
- 3. Het advies van de brandweer moet strikt nageleefd worden (advies van 11 juli 2016 met kenmerk 047415-001/CDP/2016).
- 4. Het advies van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV afdeling Bovenschelde moet strikt nageleefd worden (advies van 5 december 2016 met kenmerk AB/2016/617).

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep en het belang van de verzoekende partijen

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

Starraparit vari do partijor

1.

De tussenkomende partij betwist het bestaan, minstens de regelmatigheid van het besluit waarbij de twee verzoekende partijen in rechte zijn getreden.

De verzoekende partijen hebben volgens de tussenkomende partij geen enkele beslissing door het bevoegde orgaan genomen binnen de gestelde beroepstermijn. De bewijslast moet volgens de tussenkomende partij worden omgekeerd omdat uit de inventaris van de verzoekende partijen niet blijkt dat er zelfs maar een beslissing om in rechte te treden werd genomen. Er wordt geen enkele verwijzing gemaakt naar artikel 3 of 6 van het Procedurebesluit. Ook in de uiteenzetting van hun belang wordt niets gezegd over de genomen beslissing om in rechte te treden.

De tussenkomende partij verwijst naar de activiteiten vermeld op de website van de tweede verzoekende partij waar met geen woord wordt gerept over enig bezwaar of enige procedure in rechte. In het "activiteitenoverzicht" dat de verzoekende partijen als stuk hebben toegevoegd blijkt evenmin dat de tweede verzoekende partij enige beslissing of actie heeft ondernomen.

Deze vaststelling staaft het vermoeden dat de betrokken vzw geen enkele beslissing om in rechte te treden heeft genomen, ook ten aanzien van de bvba, al is het maar gezien de feitelijke verstrengeling van de vzw en de bvba en het feit dat zij worden bijgestaan door dezelfde raadsman. Deze concrete omstandigheden verantwoorden minstens een omkering van de bewijslast.

Indien de verzoekende partijen weigeren om loyaal medewerking te verlenen aan de bewijsvoering, moet de Raad hieruit de gevolgtrekking maken dat de exceptie gegrond is. Artikel 12 Procedurebesluit bepaalt dat de Raad alle nuttige inlichtingen en stukken kan opvragen waardoor het de Raad toekomt om de nodige stukken door de partijen te laten overleggen. De Raad kan dat niet weigeren onder het mom dat zulks zou neerkomen op een omkering van de bewijslast.

2. De verzoekende partij brengt de beslissingen om in rechte te treden van de eerste en tweede verzoekende partij bij in haar wederantwoordnota.

Beoordeling door de Raad

Overeenkomstig artikel 16 Procedurebesluit voegt een verzoekende partij die een rechtspersoon is en die geen raadsman heeft die advocaat is, bij zijn verzoekschrift een afschrift van zijn geldende en gecoördineerde statuten en van de akte van aanstelling van zijn organen toe, alsook het bewijs dat het daarvoor bevoegde orgaan beslist heeft in rechte te treden.

Overeenkomstig artikel 3 Procedurebesluit treedt een raadsman die advocaat is voor de Raad op als gevolmachtigde van een partij zonder dat hij daarvoor een volmacht moet kunnen voorleggen.

Behalve in geval van bewijs van het tegendeel, wordt de advocaat verondersteld gemandateerd te zijn door de handelingsbekwame persoon die hij beweert te verdedigen.

Uit de samenlezing van beide voornoemde artikelen blijkt dat een rechtspersoon die vertegenwoordigd wordt door een advocaat, vermoed wordt rechtsgeldig gemandateerd te zijn door zijn advocaat om in rechte te treden. De verzoekende partij is in dat geval niet verplicht de nodige bewijsstukken te voegen bij zijn verzoekschrift.

Voor zover het rechtsgeldig mandaat door één van de gedingvoerende partijen wordt betwist, en zulks op enigerlei wijze wordt aannemelijk gemaakt wordt dat hierover twijfels kunnen rijzen, dient de verzoekende partij in het kader van een loyale procesvoering hierover duidelijkheid te verschaffen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota de nodige bewijsstukken bijbrengen. De tussenkomende partij voert hierover geen repliek meer ter zitting.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 4.7.1, 2° VCRO en artikel 3/1 van het besluit van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2 en artikel 4.7.1, §2, tweede lid VCRO en van het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Volgens de verzoekende partijen kan de aanvraag niet beschouwd worden als een handeling met een beperkte ruimtelijke impact in de zin van artikel 3/1, 2° en 3° van het besluit van 5 mei 2000. Zij stellen dat artikel 3/1 als een uitzonderingsbepaling restrictief moet geïnterpreteerd worden. Zij betwisten met name dat de aan te leggen rioleringsinfrastructuur, het installeren van twee tijdelijke werfzones en het aanpassen van de spoorstaven inclusief de betonnen dwarsliggers onder de uitzonderingsbepaling vallen, zodat de bijzonder procedure had moeten toegepast worden.

2. De tussenkomende partij antwoordt dat de reguliere procedure de gewone procedure is zodat de voorwaarden hiertoe niet restrictief mogen toegepast worden. Zij stelt dat de vergunde rioleringswerken wel degelijk een aanhorigheid vormen van de aan te leggen weginfrastructuur. Voor een werfzone moet geen vergunning aangevraagd worden. De herplaatsing van de bestaande spoorstaven maakt tenslotte deel uit van het aan te leggen fietspad, dat conform artikel 4.7.1, §2, 2° VCRO tekstueel binnen de toepassing van artikel 3/1 van het besluit van 5 mei 2000 valt.

De tussenkomende partij geeft nog aan dat de kades langsheen de dokken een gemeentelijke verkeersweg zijn.

3. De verzoekende partijen betwisten in hun wederantwoordnota nog dat de aangevraagde werken als een gemeentelijke verkeersweg kunnen aanzien worden. De zone is volgens hen wel openbaar

domein maar geen openbare verkeersweg waarvan het publiek gebruik kan maken, te meer gezien de slechts staat ervan. Het vigerende BPA nr 23 Meulestede spreekt over een "openbaar domein met recreatieve herinrichting" maar duidt de betrokken zone niet aan als een zone voor wegen.

4.

De tussenkomende partij herhaalt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting haar vorig standpunt en werkt haar stelling dat de kades langsheen de dokken een gemeentelijke verkeersweg uitmaken nog verder uit.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.1.VCRO, zoals van toepassing op het ogenblik van de beslissing luidt als volgt:

- "§ 1. Er bestaan twee onderscheiden administratieve procedures voor de toekenning van een vergunning :
- 1° een reguliere procedure, vermeld in afdeling 2;
- 2° een bijzondere procedure, vermeld in afdeling 3, voor handelingen van algemeen belang of voor aanvragen ingediend door publiekrechtelijke rechtspersonen.
- § 2. In afwijking van § 1 worden volgende aanvragen overeenkomstig de reguliere procedure ingediend en behandeld :

(…)

De Vlaamse Regering kan daarenboven de handelingen van algemeen belang of van publiekrechtelijke rechtspersonen aanwijzen, dewelke omwille van hun beperkte ruimtelijke impact of de eenvoud van het dossier binnen de reguliere procedure worden behandeld."

Artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: besluit van 5 mei 2000), zoals van toepassing op het ogenblik van de genomen beslissing luidt als volgt:

"Artikel 3/1.

Alleen de volgende handelingen worden behandeld binnen de reguliere procedure, overeenkomstig artikel 4.7.1, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op voorwaarde dat die handelingen op het grondgebied van hoogstens één gemeente worden uitgevoerd :

- 1° het vellen van bomen die op gemeentelijk openbaar domein gelegen zijn en die geen deel uitmaken van een bos;
- 2° het aanleggen, wijzigen en uitbreiden van gemeentelijke fiets-, ruiter- en wandelpaden of van andere gemeentelijke paden ten behoeve van de zwakke weggebruiker, en hun aanhorigheden zoals langsgrachten;
- 3° het wijzigen en verbreden van gemeentelijke verkeerswegen die over maximaal twee rijstroken beschikken en hun aanhorigheden;
- 4° het aanleggen, wijzigen en uitbreiden van openbare rietvelden;
- 5° het bouwen, verbouwen en uitbreiden van gebouwen voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, voor zover de totale grondoppervlakte van het nieuwe gedeelte beperkt blijkt tot maximaal 50 vierkante meter en de hoogte tot maximaal 5 meter;

6° het aanleggen van constructies, met uitzondering van gebouwen, voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, voor zover de totale grondoppervlakte beperkt blijft tot maximaal 100 vierkante meter en de hoogte tot maximaal 5 meter:

7° handelingen van algemeen belang die alleen op basis van een gemeentelijke stedenbouwkundige verordening vergunningsplichtig zijn."

2. De aanvraag heeft betrekking op infrastructuurwerken voor de omgevingsaanleg achter de loodsen 22, 23 en andere op de site Nieuwe Voorhaven. De werken betreffen in essentie het opbreken van bestaande spoorstaven, het aanleggen van een nieuwe riolering, het voorzien van een drainsleuf ter infiltratie en buffering van het hemelwater en de aanleg van wandel- en fietspaden.

De Raad merkt vooreerst op dat de bijzondere procedure de uitzonderingsprocedure vormt, zodat de toepassingsvoorwaarden hiertoe zoals vermeld in de VCRO en het uitvoeringsbesluit van 5 mei 2000 op restrictieve wijze moeten geïnterpreteerd worden.

Tevens dient opgemerkt dat de bevoegde Minister in antwoord op parlementaire vraag nr. 76 op 23 oktober 2015 eveneens verklaard heeft dat de bijzondere procedure een uitzonderingsprocedure betreft en restrictief moet toegepast worden.

De verzoekende partijen betwisten evenwel niet dat de aanvraag werken van algemeen belang uitmaken, maar betwisten de stelling in de bestreden beslissing dat de vermelde handelingen vallen onder het toenmalig artikel 3/1 van het besluit van 5 mei 2000.

3. De verzoekende partijen betwisten de toepasselijkheid van artikel 3/1, 3° van het besluit van 5 mei 2000.

3.1

De aanleg van een fiets- en wandelpaden is tekstueel opgenomen onder artikel 3/1, §2, 2° van het besluit van 5 mei 2000. Dit gedeelte van de aanvraag wordt als zodanig niet betwist door de verzoekende partijen. Hiervoor dient dus in ieder geval de reguliere procedure te worden toegepast.

Voor de aanleg van rioleringswerken hoeft volgens de huidige regeling ingevolge het artikel 10, 4° Vrijstellingsbesluit bovendien geen vergunning meer te worden aangevraagd, indien deze in openbaar domein worden uitgevoerd. De Raad heeft zulks ambtshalve opgemerkt en partijen uitgenodigd hierover standpunt in te nemen ter zitting. Indien de Raad gebeurlijk zou besluiten tot vernietiging, zou de verwerende partij op grond van artikel 10, 4° Vrijstellingsbesluit moeten vaststellen dat deze werken vrijgesteld zijn van vergunningsplicht, zodat de stelling van de verzoekende partijen dat hiervoor de bijzondere procedure geldt, komt te vervallen. De verzoekende partijen missen op dit punt bijgevolg ook actueel belang.

Bovendien, en ten overvloede, wordt de stelling dat zulks niet als een aanhorigheid van de wegenis geldt, evenmin bijgetreden worden. In de *"beschrijvende nota"* van de aanvraagdocumenten worden deze werken als volg omschreven:

. . . .

Het aanleggen van een nieuwe rioleringsinfrastructuur zoals aangegeven op het plannr. 03/07:

- het plaatsen van een RWA-rioleringsinfrastructuur, incl. straatkolken en inspectieputten ter buffering/afwatering van het hemelwater dat neervalt binnen de projectzone.
- het voorzien van een ondergrondse constructie met debietsbeperking op de bestaande riolering ter beperking afvoer debiet projectzone naar het Kanaal Gent-Terneuzen.
- het voorzien van de nodige wachtbuizen ter aansluiting van de toekomstige RWA-rioleringsinfrastructuur binnen de site Nieuwe Voorhaven ..."

In de toelichtingsnota van het rioleringsontwerp worden de werken nog als volgt toegelicht:

Het ontwerp voorziet in de aanleg van een nieuwe RWA-rioleringsinfrastructuur voor de afwatering van de omgevingsaanleg kade Kanaal Gent-Terneuzen (wandel- en fietspad). De nieuwe RWA-rioleringsinfrastructuur welke wordt voorzien binnen onderhavige omgevingsaanleg, zal in de nabije toekomst ook dienst doen voor de afwatering van de andere verharde zones van het openbaar domein binnen de beschermde site Voorhaven gelegen tussen de Voorhavenlaan en het Kanaal Gent-Terneuzen.

..."

Uit de Visienota 2014, opgemaakt door de Dienst Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening van de tussenkomende partij blijkt dat de inrichting van het openbaar domein aldaar wordt afgestemd op de woon- en werkomgeving met een beperkte autoattractiviteit. Conform de plannen en de aanvraag wordt de publieke omgeving aldaar als een woonerf heringericht en vormen de omliggende infrastructuurwerken aldus een aanhorigheid van de gemeentelijke verkeersweg zoals voorzien in artikel 3/1, 3° van het besluit van 5 mei 2000. Het louter gegeven dat de riolering ook dienstig is voor de omgevende site, (de verzoekende partijen geven verkeerdelijk aan dat de rioleringswerken dienst moeten doen voor de hele site van de Voorhaven) doet hieraan geen afbreuk.

3.3

Uit de voorliggende stukken blijkt duidelijk dat de herplaatsing van spoorstaven kadert binnen de aanleg van het fietspad, en dat deze spoorstaven bovendien een aanhorigheid in de zin van artikel 3/1 van het besluit van 5 mei 2000 vormen. Voor wat betreft de tijdelijke aanleg van werfzones tonen de verzoekende partijen niet aan hoe en waarom hiervoor de bijzondere procedure zou moeten toegepast worden, en waarom zulks niet als een aanhorigheid in de zin van artikel 3/1 van het besluit van 5 mei 2000 kan aanzien worden, temeer nu de tussenkomende partij aangeeft dat de werfinrichting vrijgesteld is van vergunningsplicht en zulks door de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota niet wordt tegengesproken.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen de schending in van artikel 2 en 42 van het Gemeentedecreet, artikel 4.2.25 VCRO, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij stellen dat geen beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen voorligt, terwijl de gemeenteraad exclusief bevoegd is voor de zaak der wegen en de aanleg van een fietspad en riolering deel uitmaakt van de zaak der wegen.

- 2. De verwerende partij antwoordt dat de aanvraag in essentie onderhoudswerken bevat aan een bestaande gemeentelijke weg, zodat de gemeenteraad zich hierover niet voorafgaand moest uitspreken. Volgens de verwerende partij tonen de verzoekende partijen niet aan dat de aangevraagde werken een gemeentelijk belang hebben.
- 3. De tussenkomende partij betoogt dat noch artikel 2, noch artikel 42 Gemeentedecreet vereisen dat een minieme aanpassing van een gemeenteweg door de gemeenteraad moet goedgekeurd worden. Zij merkt op dat het niet gaat over de aanleg van nieuwe verkeerswegen, noch over een tracéwijziging, verbreding of opheffing ervan.

Volgens de tussenkomende partij is de bevoegdheid van de gemeenteraad bovendien beperkt tot het bepalen van het *tracé* van de wegenis en de uitrusting ervan. Een al te strikte interpretatie van het begrip en de draagwijdte van de beslissing over de zaak van de wegen maakt dat de uitvoering van technische verbeteringswerken onnodig wordt bemoeilijkt. Zij verwijst naar de Toelichtingsnota "Beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad over de zaak van de wegen" uitgaande van Ruimte Vlaanderen, waarin te lezen is dat een belangrijk criterium om uit te maken of de gemeenteraad bevoegdheid heeft, de mogelijke financiële gevolgen voor de gemeente is.

De tussenkomende partij betoogt nog dat de aanleg van een fietspad en riolering geen voorafgaande beslissing van de gemeenteraad veronderstelt omdat het geen essentiële wijziging inhoudt op het vlak van de beslissing over de wegen. Zij stelt dat een gemeentelijke openbare verkeersweg bestemd is voor fietsverkeer. De bestemming van de openbare weg voor welk soort verkeer is een zaak van het verkeersreglement. De louter technische inrichting van de weg, zonder dat het tracé en breedte gewijzigd wordt, vormt geen aangelegenheid die valt onder toepassing van de zaak van de wegen waarover de gemeenteraad zich eerst moet uitspreken.

De tussenkomende partij wijst er verder op dat er reeds een rioleringssysteem bestond, dat louter gedeeltelijk vervangen en gemoderniseerd wordt.

De tussenkomende partij stelt tenslotte dat de beslissing van de gemeenteraad van 26 oktober 2015 genomen is omwille van de aanleg van een nieuwe parking op het openbaar domein. Hoewel een deel van het thans vergunde fietspad, gelegen ten westen van Loods 23, begrepen is in de stedenbouwkundige vergunning van 24 maart 2016, valt uit deze loutere vaststelling niet af te leiden dat de bevoegdheid van de gemeenteraad in deze is miskend. Het voorwerp van de vergunningsbeslissing van 24 maart 2016 is immers veel ruimer dan wat tot de bevoegdheid van de gemeenteraad behoort. Volgens de rechtspraak van de Raad van State kan de gemeenteraad enkel uitspraak doen over het tracé van de wegen en de uitrusting ervan.

4. De verzoekende partijen argumenteren in hun wederantwoordnota dat de bevoegdheid van de gemeenteraad over de zaak van de wegen zeer breed is en betrekking heeft op alle aanhorigheden, zoals de keuze van de wegverharding en de bestrating, de weguitrusting, de nutsleidingen, de aanleg van wegboorden en trottoirs, de toevoeging van een voetpad of parkeerstrook, de wijziging van de aanleg van parkeerplaatsen en het weglaten van voorgenomen wegverhogingen. Ook indien het louter zou gaan over de uitrusting van bestaande wegenis is

volgens de verzoekende partijen nog steeds de voorafgaandelijke goedkeuring door de gemeenteraad noodzakelijk.

Beoordeling door de Raad

Zoals bevestigd wordt in de artikelen 2 en 42 van het Gemeentedecreet beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid voor aangelegenheden van gemeentelijk belang, waaronder de zaak van de wegen bedoeld in artikel 4.2.25, eerste lid, VCRO.

Artikel 4.2.25 VCRO, zoals van toepassing, luidde als volgt:

"Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag."

Onder "de zaak van de wegen" wordt het bepalen van het *tracé* van de wegen, alsook de uitrusting ervan verstaan. De gemeenteraad zal nagaan wat de rol van de nieuwe weg zal zijn in het globale gemeentelijke wegennet.

In de Toelichtingsnota "Beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad over de zaak van de wegen" van Ruimte Vlaanderen staat vermeld:

"Artikels 2 en 42 van het Gemeentedecreet bepalen dat de gemeenteraad beschikt over de volheid van bevoegdheid in zaken die voor de gemeente van belang zijn, en is dus zeer ruim geformuleerd. Volgens rechtsleer en rechtspraak omvatten die artikels in het kader van de zaak van de wegen onder meer:

- de aanleg van nieuwe gemeentewegen;
- de tracéwijziging;
- de verbreding of opheffing;
- de uitrusting van deze wegen."

Onder "de zaak van de wegen" wordt bijgevolg niet enkel de goedkeuring van het wegtracé verstaan, doch ook de weguitrusting met alle aanhorigheden. Dit betreft dan ook de keuze van wegverharding en bestrating, de weguitrusting en de nutsleidingen, de aanleg van stoepen en wegboorden, aanplanting, de inrichting van de (eventuele) parkeerplaatsen, gratis grondafstand, en de weerslag op de mobiliteit, afwatering, waterzuivering, afvalophaling en noodzakelijke uitbreiding van maatschappelijke infrastructuur, zonder dat zulks inhoudt dat de gemeenteraad zich ook kan uitspreken over de goede ruimtelijke ordening.

Anders dan de verwerende partij en de tussenkomende partij voorhouden omvat de aanvraag niet alleen een beperkte herlegging van de verharding maar ook de creatie van een nieuw fietspad, hetgeen impliceert dat een deel van de bestaande autorijweg verdwijnt. Zulks dient bijgevolg beschouwd te worden als een -minstens impliciete- opheffing van de bestaande autoweg, omdat een deel van de rijweg wordt gewijzigd in en voorbehouden voor een fietspad. De creatie van een nieuw fietspad is bovendien een aanhorigheid van de weg, zoals hierboven uiteengezet. De aanvraag betreft niet louter onderhoudswerken.

Het middel is gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen de schending in van artikel 4.3.1. §2 VCRO en artikel 1.1.4. VCRO, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij argumenteren dat door de gesaucissoneerde aanpak een *in globo*-beoordeling onmogelijk gemaakt wordt, wat de creatie van ruimtelijke kwaliteit verhindert, en wat de inspraakmogelijkheden van derden beperkt en de kennis van zaken van de adviesinstanties negatief belemmert. Zij hekelen de afwezigheid van een allesomvattende inrichtingsstudie en stellen dat de beslissing genomen is zonder een duidelijke visie op het geheel van de site.

- 2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partijen een louter theoretisch argumenteren en niet bewijzen dat een minderwaardige ruimte gecreëerd wordt. Het opsplitsen van de gehele heraanleg van het kaaigebied is noch onlogisch, noch onredelijk en vloeit onder meer voort uit de wens om hinder tot een minimum te beperken of omwille van redenen van erfgoed.
- 3. De tussenkomende partij verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing, die zij overtuigend en afdoende acht. Zij betwist dat er sprake is van een onwettige "saucissonering". Zij wijst nog op de telkens gunstige beslissingen van het agentschap Onroerend Erfgoed. Bovendien verwijst zij naar de Visienota 2014 opgesteld door de dienst Stedenbouw en Ruimtelijke Planning van de tussenkomende partij, waaraan de verzoekende partijen totaal voorbijgaan.
- 4. De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota geen nieuwe elementen toe en verwijzen in essentie naar hun vorig standpunt.

Beoordeling door de Raad

1. Het staat een aanvrager in principe vrij een bepaald project op te splitsen in meerdere deelprojecten en voor elk van deze deelprojecten afzonderlijk een vergunningsaanvraag in te dienen.

Dit kan enkel op voorwaarde dat, indien de aanvraag dient te worden onderworpen aan een openbaar onderzoek, de bevoegde overheid de ingediende bezwaren dient te onderzoeken en te beoordelen, niet alleen ten aanzien van het voorwerp van de aanvraag voor één van de deelprojecten als zodanig, maar tevens, wanneer het bezwaren betreft die betrekking hebben op de gevolgen van het totale project waarvan de aanvraag een onderdeel uitmaakt, ten aanzien van het totale project en zijn gevolgen. Een derde belanghebbende dient immers nuttig bezwaren te kunnen aanvoeren die, hoewel zij niet rechtstreeks voortvloeien uit elk van de deelprojecten afzonderlijk, toch het gevolg kunnen zijn van het realiseren van alle deelprojecten samen genomen.

Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, kan uit het gegeven dat de aanvraag deel uitmaakt van een totaalproject niet afgeleid worden dat op voorbedachte wijze de inspraakmogelijkheden van derde-belanghebbenden bewust beperkt worden en dat bij de beoordeling van de goede

ruimtelijke ordening voorbij wordt gegaan aan de relevante hinderaspecten. Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij kennis heeft van het totaalproject, zodat de verzoekende partij niet ernstig kan beweren dat door de aanvrager een misleidende voorstelling werd gegeven.

Uit de overwegingen in de bestreden beslissing blijkt tevens dat de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening werd onderzocht en beoordeeld. Vermits de verzoekende partij geen bezwaar heeft ingediend waarbij werd gewezen op hinder voortvloeiende uit het totaalproject, diende de verwerende partij de door de verzoekende partij in onderhavige procedure opgeworpen hinderaspecten niet verder te beoordelen. Bovendien wijst de verzoekende partij er zelf op dat voor het deelproject ter hoogte van haar bedrijfsgebouwen de onteigeningsprocedure werd opgestart en verwacht zij dat deze gevolgd zal worden door een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Zodoende geeft zij zelf aan dat er nog een mogelijkheid tot het indienen van bezwaren zal openstaan voor voornoemd deelproject, zodat haar inspraakmogelijkheid niet lijkt beknot te worden door de opsplitsing van het totaalproject. De verzoekende partij slaagt er met haar betoog niet in de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de overwegingen in de bestreden beslissing aan te tonen.

Gegeven het voorgaande toont de verzoekende partij niet aan dat de fasering van de werken ter verhoging van de capaciteit van de binnenscheepvaart op het kanaal, waarvan de met de bestreden beslissing vergunde werken een deelproject uitmaken, de verwerende partij heeft misleid over de omvang van de aanvraag of de rechten van belanghebbenden heeft beknot om op nuttige wijze hun bezwaren te uiten.

2. Het derde middel is een herneming van het bezwaar dat reeds geformuleerd werd in het kader van het administratief beroep.

In de bestreden beslissing wordt over dit bezwaar als volgt geoordeeld:

"De wegeniswerken situeren zich binnen de op het bestemmingsplan van het BPA aangeduide 'zone voor openbaar domein met recreatieve herinrichting' (zone 18).

Het dossier bevat – zoals opgelegd in de voorschriften van het BPA – een algemeen inrichtingsplan.

Voor de site Voorhaven is een visienota openbaar domein Voorhaven dd. 28/05/2014 opgemaakt die gevoegd is als bijlage 1 bij de beschrijvende nota van de aanvraag. Op basis van deze visienota is vervolgens een inrichtingsplan dd. 02/06/2014 uitgewerkt (zie plannr. 07/07) met bijhorende toelichtingsnota. Voornoemde documenten zijn opgemaakt in overleg met alle betrokken stadsdiensten, TMVW, Onroerend Erfgoed Vlaanderen en Waterwegen en Zeekanaal NV.

Huidige aanvraag kadert volledig binnen de voornoemde documenten.

Binnen de projectzone wordt een 'snelle' fietsverbinding voorzien ter hoogte van een deel van de Voorhavenkaai. Over de volledige lengte worden langse sporen bundels heraangelegd, de wissel ten zuiden van loods 26 en de bocht richting Kopenhagenstraat worden geschrapt ten voordele van een comfortabele en veilige fietsverbinding.

De fietsverbinding zal noordwaarts op het einde van de projectzone aansluiten op een dwarse verbinding richting Voorhavenlaan (t.h.v. het buurtparkje kaai 26, deze verbinding maakt deel uit van een andere stedenbouwkundige aanvraag). De heraanleg van de Voorhavenkaai ter hoogte van loods 26 maakt deel uit van een volgende fase. Bovenvermelde fietsverbinding zal ook dienst doen als wandelzone.

Om het fietscomfort te verhogen wordt gewerkt met nieuwe, platte kasseien i.p.v. met recuperatie-kasseien. Dit gegeven is niet van die aard dat het de erfgoedwaarde en het karakter van het beschermd stadsgezicht zou schaden.

Dit blijkt ook uit het feit dat het agentschap Onroerend Erfgoed op 28 oktober 2016 een gunstig advies verleende (zie rubriek 1.3). De inhoud van dit door specialisten terzake geformuleerde omstandige advies kan bijgetreden worden.

Appellanten klagen vooral het 'saucissoneren' aan van het geheel der aanleg van het openbaar domein.

Er is geen enkele regelgeving die verbiedt dat de aanleg van het openbaar domein in verschillende vergunningsaanvragen geschiedt.

Volgens de Raad van State kunnen 'gesaucissoneerde' vergunningsaanvragen enkel gesanctioneerd worden wanneer het niet aangevraagde van die aard en zo essentieel is dat het afleveren van een vergunning die het niet aangevraagde niet omvat, eigenlijk neerkomt op het afleveren van een onwerkzame vergunning (RvS, 1 februari 2007, nr. 167.375, Van Den Houte).

Een dergelijke hypothese is hier niet aan de orde. Er valt niet in te zien waarom de bouwheer (de Stad Gent) een niet-uitvoerbare vergunning zou aanvragen, appellanten maken niet aannemelijk waarom hierover anders zou moeten worden geoordeeld.

De Stad Gent beschikt niet enkel over een visienota (Visienota 2014) op de site, maar ook en vooral bevat onderhavige vergunningsaanvraag een inrichtingsplan (plan 07/07) dat duidelijk maakt hoe de hier aan te leggen openbare wegenis op samenhangende wijze zal aansluiten op de volgende uit te voeren deelprojecten, en dit zowel in noordelijke als zuidelijke richting."

Er is de Raad geen regelgeving bekend die op zich de opsplitsing verbiedt van een globaal project in een aantal deelprojecten. Enkel indien voor dergelijke werkwijze wordt geopteerd om de rechten van derden te miskennen of om andere regelgeving te omzeilen, of wanneer de opsplitsing ertoe leidt dat de globale beoordeling van het totaalproject onmogelijk of bemoeilijkt wordt, kan er sprake zijn van een onwettige 'saucissonering". De opsplitsing in deelprojecten van een aanzienlijk project kan verantwoord zijn omwille van praktische of technische motieven en om hinder als gevolg van de te verrichten werkzaamheden te beperken.

De verzoekende partijen betreuren in het middel dat geen openbaar onderzoek werd georganiseerd, maar formuleren hierover geen vernietigingsmiddel, minstens is het middel in die zin onvoldoende concreet ontwikkeld.

De verzoekende partijen stellen wel, maar tonen evenmin concreet aan dat door een gefaseerde aanpak het beschermingsbesluit wordt aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de door het beschermingsbesluit gewenste specifieke functionele ruimtelijke organisatie.

De verzoekende partijen overtuigen niet in welke mate of hoe de bestreden beslissing een globale beoordeling van het totaalproject onmogelijk maakt of verhindert. De tussenkomende partij verwijst terecht naar het gegeven dat het voorliggend deelproject volledig kadert in de Visienota 2014 en het globale inrichtingsplan. Deze totaalkadering is ook terug te vinden in de beslissing van de verwerende partij. De kritiek dat het inrichtingsplan te vaag of te vrijblijvend is, blijft steken in eenzijdige, niet concreet onderbouwde, opportuniteitskritiek. De stelling dat wandelaars zullen gestoord worden door de aanleg van een fietspad langs de kade, wordt evenmin in concreto aangetoond.

De verzoekende partijen stellen nog dat de vergunning onwerkzaam zal zijn indien het fietspad in het verlengde van het huidig project niet zou worden verdergezet. Als zodanig formuleren zij evenwel loutere -en hypothetische- opportuniteitskritiek.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN EN RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

De verzoekende partij vraagt de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, ten laste te leggen van de verwerende partij.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

De verwerende partij voert hieromtrent geen verweer.

Gelet op de hierboven gedane vaststellingen is er grond de rechtsplegingsvergoeding toe te kennen aan de verzoekende partijen. Aangezien het beroep dat de verzoekende partijen gezamenlijk met één collectief verzoekschrift hebben ingediend, één en hetzelfde geschil betreft, is hen door de verwerende partij één rechtsplegingsvergoeding verschuldigd.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de stad GENT is ontvankelijk.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 23 maart 2017, waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de infrastructuurwerken t.b.v. de omgevingsaanleg van een deel van de Voorhavenkaai (site Nieuwe Voorhaven) en alle bijhorigheden op de percelen gelegen te Gent, Voorhavenlaan, Openbaar domein omgeving kaai 26, met als kadastrale omschrijving 1ste afdeling, sectie A, nrs. 3417/w en 3417/l.
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partijen ten laste van de verwerende partij.
- 5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare	zitting van 5 juni 2018 door de zevende kamer.
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de zevende kamer,

Marc VAN ASCH

Kengiro VERHEYDEN